

Θα μπορούσαμε όμως να διερευνήσουμε για την δεύτερη καλύτερη λύση. Να μειώσουμε δηλαδή τις βαθμίδες στη κλίμακα των προσδοκιών. Οι εναρμονίσεις των πολιτικών σ' αυτό το πλαίσιο είναι ασφαλώς καλύτερες από τις συμπτωματικές πολιτικές που είναι εντελώς αναποτελεσματικές. Γιατί τι θα συμβεί αν εκτός όλων των άλλων, η ενίσχυση του φαινομένου της κλιματικής αλλαγής που θα αυξήσει την ξηρασία στη μαύρη Ήπειρο θα προκαλέσει ατέλειωτα караβάνια μαύρων πληθυσμών προς τα βόρεια; Άρα ένας εκ των ουκ άνευ παραγόντων που είναι αναγκαίος είναι ο συντονισμός των μεγάλων δυνάμεων παγκοσμίως ως προς την εφαρμογή πολιτικών συγκράτησης και ανάπτυξης. Αυτό είναι δυνατόν να συμβεί εν μέρει στο βραχυπρόθεσμο επίπεδο για να ωφεληθούν μακροπρόθεσμα όλοι στο σύνολο.

Ο απαιτούμενος συντονισμός υπακούει και απορρέει από την αρχή που κατανοεί τη διεθνή πραγματικότητα ως παγκόσμιο χωριό. Αυτό σημαίνει πως τα εκατομμύρια δίκτυα αλληλεξάρτησης που έχουν δημιουργηθεί τις τελευταίες δεκαετίες, το φαινόμενο της πεταλούδας δηλαδή, δεν αφήνει ανεπηρέαστη καμία περιοχή του πλανήτη ούτε στο καλό ούτε στο κακό. Κραυγαλέο παράδειγμα ο πρόσφατος κορωναιός.

Επειδή είναι αδύνατη η εξάλειψη των παραπάνω πέντε αιτιογενών παραγόντων των πληθυσμιακών μετακινήσεων σε σύντομο χρονικό διάστημα θα πρέπει να επιδιωχθεί τουλάχιστον ο μετριασμός τους. Είναι δηλαδή ιστορικά ασύλληπτο το γεγονός ότι μερικές δεκάδες άνθρωποι που κατοικούν στην αναπτυγμένη οικονομικά όχθη ευημερίας να κατέχουν τα εισοδήματα 4,5 δις ανθρώπων του πλανήτη. Επίσης είναι ασύλληπτο οι πολιτικές και οικονομικές ελίτ των υποανάπτυκτων χωρών, υπάρχουν και εξαιρέσεις, να ιδιοποιούνται τους ελάχιστους κεφαλαιακούς πόρους ακόμα και αυτούς που αποτελούν την ξένη βοήθεια αντί να τους επενδύουν τοπικά με σκοπό την ανάπτυξη, την μόρφωση και την υγεία των πληθυσμών τους.

Η χρηματοοικονομική διάρθρωση του παγκόσμιου συστήματος είναι εξαιρετικά ετεροβαρής. Εκτός του ότι παρέχει μειονεκτήματα στη παραγωγική διάρθρωση του συστήματος συγκεντρώνει κεφαλαιακούς πόρους σε λίγα κέντρα του πλανήτη με αποτέλεσμα την διεύρυνση των ήδη μεγάλων ανισοτήτων.

Για παράδειγμα τα δέκα μεγαλύτερα hedge funds από τα χιλιάδες που υπάρχουν συγκεντρώνουν 560 δις δολάρια. Καμία παραγωγική εταιρία δεν έχει στη διάθεση της τη διαχείριση τόσο μεγάλων όγκων κεφαλαίων. Ο πίνακας είναι εύκολα αναγνώσταιος:

ΟΙ ΠΕΡΙΤΤΟΙ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΕΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Κουρματζής Θάνος

Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 09:33 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 10:14

Εταιρίες αντιστάθμισης κινδύνων

Ποσά

10) Winton Group

28,5 bil.

9) OZ capital management

31,8

8) Elliot management

34

7) Millennium management

36

ΟΙ ΠΕΡΙΤΤΟΙ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΕΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Κουρματζής Θάνος

Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 09:33 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 10:14

6) Two Sigma Management

45

5) DE Shaw and Co.

47

4) Man Group Management

53

3) AQR capital Management

77

2) Renaissance technologies

84

1. 1) Bridge waters associates

ΟΙ ΠΕΡΙΤΤΟΙ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΕΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Κουρματζής Θάνος

Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 09:33 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 10:14

123

Σύνολο

559,3

Τα μοχλευμένα ποσά που ανταλλάσσονται στις αγορές κεφαλαίων παγκοσμίως σε καθημερινή βάση είναι πολλών τρισεκατομμυρίων δολαρίων. Όλες οι παραπάνω εταιρίες είναι αμερικανικές ή βρετανικές ανεξάρτητα αν έχουν σταθμούς διαχείρισης σε αρκετά σημεία του κόσμου.

Αν δούμε από την άλλη πλευρά τις δέκα χώρες με τις μεγαλύτερες ξένες άμεσες επενδύσεις θα διαπιστώσουμε ότι και εδώ τα κεφάλαια κατά το μεγαλύτερο μέρος τους κατευθύνονται προς τις ήδη αναπτυγμένες χώρες του δυτικού κόσμου και κυρίως σε δύο χώρες δηλαδή στο Ηνωμένο Βασίλειο και στις ΗΠΑ. Δίδεται ο πίνακας:

10 χώρες με τις μεγαλύτερες ξένες άμεσες επενδύσεις.

10) Γαλλία

42,3 δις

ΟΙ ΠΕΡΙΤΤΟΙ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΕΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Κουρματζής Θάνος

Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 09:33 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 10:14

9) Ινδία

44,4

8) Γερμανία

52,5

7) Σιγκαπούρη

61,6

6) Βραζιλία

78,9

5) Ιρλανδία

79,2

4) Ολλανδία

ΟΙ ΠΕΡΙΤΤΟΙ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΕΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Κουρματζής Θάνος

Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 09:33 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 10:14

80,8

3)Κίνα

170,6

2)Η. Βασίλειο

199,7

1. 1) ΗΠΑ

479,4

Σύνολο

1289,4 δις

Από την ανάγνωση αυτού του πίνακα αντιλαμβανόμαστε ότι το 53% περίπου των ξένων άμεσων επενδύσεων των δέκα χωρών που δέχονται τις μεγαλύτερες ξένες επενδύσεις, πηγαίνει σε δύο μόνο χώρες, τις ΗΠΑ και το Η. Βασίλειο. Αν προσθέσουμε και τα ποσά που διακινούν τα 10 μεγαλύτερα hedge funds μόνο και όχι το σύνολο τους τότε γίνεται ξεκάθαρο ότι δύο χώρες του πλανήτη με πληθυσμό 350 εκατ., ή 4,5%, κατέχουν και διαχειρίζονται με τα θεσμικά τους συστήματα πάνω από το 75% των πόρων κεφαλαίου παγκοσμίως. Αλλά και μέσα στις ίδιες αυτές χώρες αναπτύσσονται φράκταλ δομές. Δηλαδή ένα πολύ μικρό μέρος του πληθυσμού κατέχει ένα πολύ μεγάλο μέρος του πλούτου.

Ο τύπος αυτός της διάρθρωσης ιστορικά δημιουργεί ένα τεράστιο κύκλο συμφερόντων και υποσυμφερόντων που πολλαπλασιάζει τις ανισότητες στα πολλαπλά επίπεδα των οικονομικών δραστηριοτήτων. Ταυτόχρονα αυτές οι υπέρ συγκεντρώσεις «προσκαλούν» τους πληθυσμούς χωρίς πόρους να προσανατολιστούν και να οδεύσουν προς τις χώρες αυτές για ανεύρεση τροφής. Όταν μάλιστα ανακοινώνεται πως στις ΗΠΑ η ανεργία είναι κοντά στο 3,8% και στη Βρετανία 4,5%.

Επιπρόσθετα η προάσπιση των συμφερόντων τους απαιτεί και την ανάμειξη τους σε χώρες που ενδεχομένως να σκέφτονται να τα πλήξουν. Όπως για παράδειγμα το Ιράκ του Σαντάμ, οπότε και προκαλούν με διάφορους τρόπους τοπικούς πολέμους, μία πρόσθετη πηγή δημιουργίας μετανάστευσης.

Αλλά αν προς στιγμή καταφέρουμε να ξεφύγουμε απ' αυτό το γενικό πλαίσιο που όπως αναφέρθηκε δεν μεταβάλλεται βραχυπρόθεσμα και εισχωρήσουμε στην καθημερινή πραγματικότητα τότε θα πρέπει να υπογραμμισθεί ότι η Ελλάδα δεν είναι πλέον διατεθειμένη να περιθάψει τους μεγάλους αριθμούς των μεταναστών που καταφθάνουν από την Τουρκία και γενικά την Ανατολή. Η χονδροειδής μη διπλωματική και ανήθικη πολιτική του Ερντογάν δεν αφήνει κανένα περιθώριο συνεννόησης με την Τουρκία. Η αυτοαναγόρευση της ως περιφερειακή δύναμη την εξωθεί να μιμείται κακέκτυπα τις πολιτικές των μειζόνων δυνάμεων. Προκαλεί πολέμους σε γειτονικές χώρες, δημιουργεί επιπρόσθετες ροές μεταναστών και μ' αυτές ως χειριστικά εργαλεία απειλή την Ευρώπη να της συμπαρασταθεί στην επίτευξη των στόχων της. Η Ελλάδα βρίσκεται στο μέσον και επειδή δεν έχει καμία ευθύνη για την αστάθεια στα ανατολικά της δεν έχει και καμία υποχρέωση να δεχθεί τους μυριάδες «περιττούς» που καταφθάνουν και που μάλιστα την απειλούν.

Όμως από την άλλη πλευρά δεν μπορεί να αγνοήσει το πρόβλημα. Όσο και αν υπάρχουν για ορισμένες ομάδες οικονομικά οφέλη, η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να εκλεπτύνει την

πολιτική της και να αρνηθεί κάθε είδος εντολή από τις μεγάλες δυνάμεις της Ε. Ένωσης και ιδιαίτερα από τη Γερμανία.

Οι γραμμές που οφείλει να κινηθεί έχουν δύο κατευθύνσεις. Η μία στρέφεται προς την Ε. Επιτροπή την οποία πρέπει να πιέσει για ομογενοποίηση της πολιτικής της αφ' ενός και αφ' εταίρου να συνάψει συμφωνίες με τις κυβερνήσεις των χωρών προέλευσης των μεταναστών για συγκράτηση των πληθυσμών τους στο έδαφος τους αντί αναπτυξιακής βοήθειας. Η άλλη αφορά στην αντιμετώπιση των μεταναστών που καταφθάνουν στην Ελλάδα παρά τα μέτρα απαγόρευσης. Για την αποσυμφόρηση των νησιών του ανατολικού Αιγαίου και την διατήρηση τους σε νησιά όπως απαιτεί η συμφωνία επαναπροώθησης με την Τουρκία, μπορούν να καταφύγουν στη χρήση πλωτών μέσων φιλοξενίας που θα είναι διάσπαρτα στο Αιγαίο δίκην προσωρινών θαλάσσιων ξενοδοχείων. Αφού εκεί διεκπεραιωθούν οι διαδικασίες καταγραφής και ασύλου σε εύλογο χρονικό διάστημα οι απελάσεις προς τις χώρες προέλευσης θα είναι μία εύκολη υπόθεση. Θα μπορούσε επίσης προκειμένου να προστατευθούν οι τοπικοί πληθυσμοί να επιλεγούν ακατοίκητα νησιά όπου θα έχουν τις προϋποθέσεις να φιλοξενήσουν τις κατάλληλες ανθρώπινες υποδομές για προσωρινή εγκατάσταση των προσφύγων και μεταναστών μέχρις ότου ολοκληρωθούν οι διαδικασίες χορήγησης ασύλου.

Διαφορετικά, αν συνεχισθεί δηλαδή η κατάσταση αυτή τότε δεν είναι μακριά μία σύγκρουση, είτε από ατύχημα είτε από επιλογή.

Το μείζον πρόβλημα για τον Εργογάν είναι η κατάσταση στη Συρία. Ζητάει πολλά και ούτε η Συρία του Άσαντ ούτε η Ρωσία του Πούτιν είναι διατεθειμένες να του παράσχουν. Ζητάει μια «φέτα» εδάφους εντός της Συρίας στο Ιντλίπ όπου θα προβεί στην επανασύνθεση των πληθυσμών, στη περιθωριοποίηση των Κούρδων και στην εγκατάσταση ενάμιση εκατομμυρίων προσφύγων που έχει σήμερα στο έδαφος του. Ζητάει επίσης ένα μεγάλο μέρος των υδρογονανθράκων στην ανατολική Μεσόγειο και μοίρασμα των πόρων που ανήκουν στην Ελλάδα και στην Κύπρο. Ζητάει να αποκτήσει σημαντικό γεωστρατηγικό ρόλο στη Β. Αφρική επεκτείνοντας την επιρροή του ως ηγέτης του μουσουλμανικού κόσμου.

Δεν θέλει όμως να θυμάται ο Ερτογάν δύο πράγματα. Πρώτον ότι δεν διαθέτει ούτε την οικονομική, ούτε την τεχνολογική ούτε την πολιτιστική υπεροχή που απαιτεί ο ρόλος τους περιφερειακού ηγεμόνα και δεύτερον ότι στις περιπτώσεις αυτές η ιστορία έχει αποδείξει ότι λειτουργεί η αρχή της αντισυσπείρωσης. Δηλαδή τα περιβάλλοντα κράτη ίσης ή παρόμοιας ισχύος συσπειρώνονται συγκυριακά για να επαναφέρουν τον «μεγαλομανή ταραξία» στην προτεραία τάξη.

ΟΙ ΠΕΡΙΤΤΟΙ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΕΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Κουρματζής Θάνος

Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 09:33 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2020 10:14

Κουρματζής Θάνος